

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa B. [...] sp. z o.o. w P.

przeciwko "L." sp. z o.o. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 stycznia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa [...]

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia. Skarga kasacyjna służy ochronie interesu publicznego; umożliwia zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wnoszenie przez Sąd Najwyższego wkładu w rozwój nauki prawa. Takie ukształtowanie przez ustawodawcę skargi

kasacyjnej powoduje konieczność poddania jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących do przedstawienia skargi Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże przesłanki wskazane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., a mianowicie, że: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych wyłącznie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Stosownie do ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego, istotnym zagadnieniem prawnym jest taki problem jurydyczny, który ma znaczenie dla rozwoju prawa lub stanowi precedens dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04 nie publ.). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Skarżący powinien też wykazać, że ma ono ważne znaczenie dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. m. in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, nie publ.; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05 nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ. oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Ponadto prawidłowo wyartykułowane zagadnienie musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie może chodzić w nim o sposób

rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2004 r., II CZ 94/04, nie publ.).

W niniejszej sprawie - zdaniem skarżącej - występuje istotne zagadnienie prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) sprowadzające się do pytania, czy w świetle przepisów kodeksu cywilnego, w tym w szczególności art. 535 § 1 k.c., art. 536 k.c. art. 476 k.c. oraz art. 477 § 1 k.c., a także w świetle przepisów ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach i ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, w tym w szczególności art. 15 ust. 1 pkt 4 tejże ustawy, stosowana przez pozwanego premia od obrotu („premia roczna”) może zostać uznana za upust pomniejszający cenę towaru i tym samym, jako element marży handlowej, pozostać poza zakresem zastosowania art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

W ocenie Sądu Najwyższego, już samo sformułowanie zagadnienia, w ten sposób, że problem interpretacyjny dotyczy przykładowo tylko wymienionych przepisów prawnych dowodzi wadliwości konstrukcyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej.

Ponadto należy wskazać, że problem, który podnosi skarżąca został omówiony w najnowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2015 r. (I CSK 136/14, niepublikowany) zawarto tezę, że brak podstaw do kwalifikowania premii z tytułu wzrostu obrotów jako opłaty, o której mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Ponadto w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2015 r. (III CZP 73/15, nie publ.) udzielono odpowiedzi, w trybie art. 390 § 1 i 2 k.p.c., że w stosunkach handlowych między nabywcą prowadzącym sieć sklepów a dostawcą nie jest wyłączone uznanie zastrzeżonej w umowie premii pieniężnej uzależnionej od wielkości obrotów za rabat posprzedażowy niestanowiący opłaty przewidzianej w art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Stanowisko powyższe wynika stąd, że ocena umów handlowych z uwzględnieniem art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, dokonywana jest przez sądy *in concreto*, na

tle stanów faktycznych i prawnych wykreowanych przez postanowienia konkretnych umów.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powodowej spółki do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 § 1, § 2 i § 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. w związku z art. 108 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. 2013, poz. 490, ze zm.).